

om han vil ubrette noget Godt for denne Deel af Befolkningen ved sine Forslag. Derfor opfordrer jeg ham til at tage dem tilbage.

Nr. Hansen: Den ærede sidste Taler brugte, idet han udtalte sig imod vort Forslag, det Udtryk, at det var et eiendommeligt Folkfærd, man her havde med at gjøre, men dette kan jeg ikke indsee, det kan være, naar man huffer paa, hvad der staaer i § 1. Det er deri ikke alene bestemt, at Enhver, som vil søge at blive Pantelaaner, skal foruden en anbefaling tillige have en særskilt Bevilling, men denne kan desuden fratages ham, ikke blot naar han findes skyldig i uredeligt Forhold, men ogsaa naar han efter Politiets Skjøn har paadraget sig Mistanke for Hæleri. Jeg synes, at Bestemmelserne for dem, som ville besfatte sig med denne Næringsvei, herefter ere saa strenge, at man ikke kan bruge det Udtryk om dem: „eiendommeligt Folkfærd“. — Jeg finder det aldeles naturligt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (E. C. Larsen), idet han talte imod Endringsforslaget under Nr. 4, nærmest tænker paa det Sted, hvor han lever, men man maa huffe paa, at denne Lov omfatter ikke alene Kjøbenhavn, men ogsaa det øvrige Danmark, og jeg vil sige, at hvis Loven gaaer igjennem, uden at Forslaget under Nr. 4 bliver vedtaget, vil det i samtlige Provindsbyer ligefrem ligge i enhver Politibetjents Haand at øbelægge den Pantelaaner, han af en eller anden Grund vuffer at staae; thi vore Provindskøbstæder ere ikke større, end at det snart vil erfares, hvilken Pantelaaner der hver Dag bæres med en Politibetjents Besøg, og som maa fremvise Panten og Bøger for ham. Ved i en Maaned at vedblive dermed vil en Politibetjent kunne øbelægge en saadan Mand's Næringsvei, men det troer jeg dog ikke kan være Meningen. Det ærede Medlem meente, at Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 4 kun vilde have den Følge, at enhver Politibetjent vilde have en saadan Ordre i Kommen, men det kan jeg ikke troe, thi det vilde ligefrem stride imod de Regler, der ere givne for Politiet. Saavidt jeg veed, maa en Politibetjent, der er paa Vagt, ikke gaae ind nogetsieds og ikke nyde det Mindste; men

faaer han en saadan Ordre i Kommen, besøger han naturlighviis Pantelaaneren og tilbringer en behagelig Stund hos ham. Hvad gjør saa Pantelaaneren? Han opvarter ham med Et og Andet for at slippe for Undersøgelsen. Det maa derfor i selve Politiets Interesse være nødvendigt at vedtage Forslaget, for at det ikke skal blive enhver Politibetjent tilladt efter eget Behag at gaae ind til en hvilken som helst Pantelaaner for at more sig lidt og derpaa at gaae ud igen, idet han, hvis han blev spurgt, kan sige, at han fandt det nødvendigt at undersøge den vedkommende Mand's Bøger. Skal der først skaffes Beviis for Hæderlighed og derefter tages Bevilling, og skal denne kunne fratages Pantelaaneren efter Politiets Skjøn, troer jeg ikke, man behøver at gjøre de øvrige Bestemmelser saa strenge. Man skal hverken udsætte Pantelaaneren for disse Ubehageligheder eller dem, der nødes til at benytte ham, for en saadan Control af enhver underordnet Politibetjent, og jeg vil tilføie, at det efter den Løn, Politiets Betjente faae, navnlig her i Kjøbenhavn, og naar man seer hen til, hvor ofte de, saavidt jeg veed, stifte, forekommer mig at være en altfor stor Magt og Vilkaarlighed at lægge i en saadan underordnet Politibetjents Haand. Dertil kommer, at Endringsforslaget ikke efter min Mening kan afstedkomme nogen som helst Ulempe. Hensigten med Paragraphen er dog kun at kunne iværksætte Undersøgelse, naar man har Formodning om en Forbrudelse; men til dette Diemeds Opnaaelse ville disse Bøger være til Politiets Raadighed, ligesom de vel allerede nu ere det, for at det kan komme til Rundskaab om, hvor det eller det Pant er sat. Synes det ærede Medlem, at det ikke er rigtigt at sætte „Politidirecteuren i Kjøbenhavn“, kan man til 3die Behandling foreslaae at sætte „Inspecteuren for Opbagelsespolitiet“ eller Sligt; noget bestemt Udtryk er ikke Forslagsstillerne om at gjøre, men de vuffer kun, at en saadan Magt — og det er virkelig en Magt — ikke lægges i en underordnet Betjents Haand, saaledes at han kan bruge den efter eget Forgodtbefindende, ja, maaskee endog til sin Fordeel, naar man gaaer udenfor Kjøbenhavn.